दातुः स्यातुर्द्विषां मूर्द्ध्नि यष्टुस्तर्पयितुः पितॄन्। १८ सर्गः
युद्धाभग्नाविपन्नस्य किं दशास्यस्य शोचसि ॥ ४० ॥

दातुरित्यादि। दशास्योदाता द्विषां मूर्द्ध्नि स्याता यष्टा ज॰म॰ यज्ञानां पितॄन् तर्पयिता टुपटप्तौ चूरादिः युधि देवादीनां संग्रामेऽभग्नः अविपन्नः तस्यैवंविधस्य किं शोचसि शोच्यमेव नास्ति वर्त्तमाने लट् ॥ ४० ॥

दातुरित्यादि। हे विभीषण दशास्यस्य किं शोचसि अस्य शोच्य भ॰ मेव नास्तीत्यर्थः कीदृशस्य दातुर्धनादीनां द्विषां शत्रूणां मूर्द्ध्नि स्यातुः यष्टुर्यज्ञानां पितॄन् तर्पयितुस्तर्पणशीलस्य युधि देवानां संग्रामे अभग्नविपन्नस्य अपलायनमृतस्य ॥ ४० ॥

वोभवीति न सम्मोहोव्यसने स्म भवादृशां। किं न पश्यसि सर्व्वोऽयं जनस्त्वामवलम्बते ॥ ४१ ॥

वोभवीतीत्यादि। भवादृशां युष्मद्विधानां व्यसनेषु दुःखेषु ज॰म॰ संमोहः अज्ञानं न वोभवीति अत्यर्थं न भवति यङ्लुकि रूपं एवञ्च सति स्वार्थोन हीयते यतः किं न पश्यसि अयं सर्वोजनः त्वामवलम्बते त्वमेव स्वामीति प्रतीक्षते ॥ ४१ ॥

वोभवीतीत्यादि। भवादृशां भवद्विधानां ज्ञानिनां कृच्छ्रेषु भ॰ व्यसनेष्वपि सम्मोहोऽज्ञानं न वोभवीति नात्यर्थं भवति यङोलुकि